

And We Talk of Christ

By Elder Gary E. Stevenson
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Un mēs runājam par Kristu

Elders Gerijs E. Stīvensons
no Divpadsmit apustuļu kворuma

April 2025 general conference

We are followers of Jesus Christ, and we seek to both receive and share His light.

Mēs esam Jēzus Kristus sekotāji, un mēs cenšamies gan saņemt Viņa gaismu, gan dalīties tajā.

Introduction

At the end of a long overseas assignment, my wife, Lesa, and I stepped into an airport terminal in preparation for just one more flight—a red-eye—to get home. As we stood with many others moving a step at a time in long lines, we could feel the growing anxiety of fellow travelers worried about making flights, getting through passport and visa review, and successfully navigating security checks.

We finally reached a station occupied by a customs officer who seemed unaffected by the high levels of stress and anxiety in the room. She almost mechanically, with no eye contact, reached for my documents, confirmed my picture, thumbed through one page after another, and finally stamped my passport with a heavy thud.

She then reached for Lesa's papers. Devoid of emotion, head down and focused on her work, she methodically thumbed through the pages with an expert eye, focusing on the details of the documents in front of her. We were somewhat surprised when she suddenly stopped, lifted her head, and made eye contact with Lesa in a deliberate and warm upward gaze. With a tender smile, she gently stamped Lesa's passport and handed the documents back to her. My wife smiled in return, accepted the documents, and exchanged warm parting words.

“What just happened?” I asked incredulously. Lesa then showed me what the agent had

Ievads

Pēc ilga norikojuma ārzemēs mēs ar sievu Lesu iegājām lidostas terminālī, gatavodamies vēl tikai vienam — „sarkanacu” — lidojumam, lai nokļūtu mājās. Stāvēt kopā ar daudziem citiem, kas soli pa solim pārvietojās garajās rindās, mēs varējām sajust citu ceļotāju pieaugošo satraukumu par to, kā paspēt uz lidojumiem, iziet pasu un vīzu pārbaudi un veiksmīgi iziet drošības pārbaudes.

Visbeidzot mēs nonācām muitas zonā, kur darbinieci, šķiet, neietekmēja augstais stresa un trauksmes līmenis telpā. Viņa gandrīz vai mehāniski — bez acu kontakta — paņēma manus dokumentus, apstiprināja manu fotogrāfiju, pāršķirstīja vienu lapu pēc otras un beidzot apzīmogoja manu pasi ar smagu spiedogu.

Pēc tam viņa paņēma Lesas dokumentus. Bez emocijām, ar nolaistu galvu un koncentrējoties uz savu darbu, viņa metodiski un ar lietpratēja aci šķirstīja lapaspuses, pievēršot uzmanību dokumentu detaļām. Mēs bijām nedaudz pārsteigti, kad viņa pēkšņi apstājās, pacēla galvu un nesteidzīgi un laipni palūkojās augšup Lesas acīs. Ar maigu smaidu viņa liegi apzīmogoja Lesas pasi un atdeva viņai dokumentus. Mana sieva uzsmaidīja pretī, paņēma dokumentus un sirsnīgi atvadījās.

„Kas nupat notika?” es neizpratnē pavaicāju. Tad Lesa man parādīja aģentes redzēto —

seen—a small card with the image of the Savior. It had accidentally slipped from Lesa's purse into the folds of her passport. This is what the customs officer had found. This is what had changed her whole demeanor.

Grace and Truth, by Simon Dewey, courtesy of altusfineart.com, © 2025, used with permission

This small picture of the Savior connected the hearts of two otherwise disconnected strangers. It transformed the impersonal to personal, capturing the beauty, the miracle, and the reality of the Light of Jesus Christ. For the remainder of that day and often since, I have contemplated that sweet, simple moment with awe and have rejoiced in the glorious effect of the Light of Christ upon God's children.

We Talk of Christ

We are followers of Jesus Christ, and we seek to both receive and share His light. Implicit in the name of the Church is our theology of "Jesus Christ himself being the chief corner stone." Through ancient and living prophets, our Heavenly Father has commanded us to "hear Him!" and to "come unto Christ." "We talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, [and] we prophesy of Christ."

We teach that Jesus Christ is the Son of God, and during His earthly ministry, Jesus taught His gospel and established His Church.

We testify that at the end of His life, Jesus atoned for our sins when He suffered in the Garden of Gethsemane, was crucified on the cross, and then was resurrected.

We rejoice that because of the Savior's atoning sacrifice, we can be forgiven and cleansed of our sins as we repent. This brings us peace and hope while making it possible for us to return to God's presence and receive a fulness of joy.

We prophesy that because of Jesus's Resurrection, death is not the end but an important step forward. "We will all be resurrected after we die. This means that each person's spirit and body will be reunited and live forever."

Come unto Christ

Living prophets in our day—who receive revelation from God to teach and lead us—are increasingly inviting us to come unto Christ.

mazu kartīti ar Glābēja attēlu. Tā nejauši bija ieslidējusi no Lesas maka passes vāciņos. To bija atradusi muitas darbiniece. Tieši tā bija izmainījusi visu viņas izturēšanos.

Grace and Truth (Labvēlība un patiesība), Saimons Djūvijs, ar altusfineart.com laipnu atļauju, © 2025, izmantots ar atļauju

Šis nelielais Glābēja attēls savienoja divu citādi nesaistītu svešinieku sirdis. Tas pārveidoja bezpersonisko par personisko, iemūžinot Jēzus Kristus Gaismas skaistumu, brīnumu un īstenumu. Visu atlikušo dienu un bieži vien pēc tam es ar bijību esmu pārdomājis šo jauko, vienkāršo brīdi un priecājos par Kristus Gaismas brīnišķīgo ietekmi uz Dieva bērniem.

Mēs runājam par Kristu

Mēs esam Jēzus Kristus sekotāji, un mēs cenšamies gansāņemt Viņa gaismu, gandalītiestajā. Baznīcas nosaukumā ir ietverta mūsu teoloģija par to, ka „stūra akmens ir Kristus Jēzus”. Ar seno un mūsdienu praviešu starpniecību mūsu Debesu Tēvs mums ir pavēlējis: „uzklausī[et] Viņu!” un „nā[ciet] pie Kristus”. „Mēs runājam par Kristu, mēs priecājamies par Kristu, mēs sludinām par Kristu [un] mēs pravietojam par Kristu.”

Mēsmācām, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls un Savas laicīgās kalpošanas laikā Jēzus mācīja evaņģēliju un nodibināja Savu Baznīcu.

Mēs liecinām, ka Savas dzīves beigās Jēzus izpirka mūsu grēkus, ciešot Ģetzemanes dārzā, ti-ka sists krustāun pēc tam augšāmcēlās.

Mēs priecājamies, jo, pateicoties Glābēja īstenotajam Izpirkšanas upurim, mēs varam saņemt piedošanu un tikt attīrīti no saviem grēkiem, ja vien tos nožēlojam. Tas dāvā mums mieru un cerību, ļaujot mums atgriezties Dieva klātbūtnē un iemantot prieka pilnību.

Mēs pravietojam, ka, pateicoties tam, ka Jēzus ir augšāmcēlies, nāve nav beigas, bet gan svarīgs solis uz priekšu. „Mēs visi pēc nāves tiksīm augšāmcelti. Tas nozīmē, ka ikviena cilvēka gars un ķermenis atkal tiks apvienoti, lai dzīvotu mūžīgi.”

Nāciet pie Kristus

Mūsdienu pravieši, — kuri saņem atklāsmi no Dieva, lai mūs mācītu un vadītu, — arvien vairāk aicina mūs nākt pie Kristus. Viņi palīdz

They are helping us to center our hearts, ears, and eyes more fully on Him. We could cite numerous examples of adjustments and enhancements announced by the First Presidency that are designed to focus us on Jesus Christ. Some of these include:

The decision to retire the name “Mormon Church” and to replace it with the correct name, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

The availability of new, inspired Christ-themed art for display in meetinghouses.

Young Women and Aaronic Priesthood quorum themes and music focused on Jesus Christ, such as “Disciple of Christ” and “Look unto Christ.”

Greater emphasis on the Atonement and literal Resurrection of Jesus Christ as the most glorious events in history.

Celebration of Easter as a season and not just a holiday, with an emphasis on Jesus Christ.

The introduction of the visual identifier of the Church of Jesus Christ and its symbolic nature.

Let us look closer at the impact of some of these. First, the Church symbol.

The Church Symbol

In 2020, President Russell M. Nelson introduced a new visual identifier for the Church. This symbol reflects the truth that Christ is at the center of His Church and should be at the center of our lives. We now see this familiar symbol on temple recommends, on Church websites and magazines, as the icon for the Gospel Library app, and even on military ID tags for many members of the Church serving in the armed forces. The symbol includes the name of the Church contained within a cornerstone, a reminder that Jesus Christ is the chief cornerstone, shown here in Cambodian and in use in 145 languages.

The center of the symbol is a representation of Bertel Thorvaldsen's beloved marble Christ statue, which has become widely associated with the Church and is found in visitors' centers and on temple grounds around the world. Its prominence in the Church symbol suggests that Christ should be the center of all we do. Likewise, the Savior's outstretched arms indicate His promise to embrace all who will come unto Him. This symbol is a visual representation of the love of the Savior Jesus Christ and a constant reminder of the living Christ.

mums daudz pilnīgāk vērst savu sirdi, ausis un acis uz Viņu. Mēs varētu minēt daudzus piemērus par Augstākā prezidija paziņotajiem pielāgojumiem un uzlabojumiem, kuru mērķis ir — vērst mūsu uzmanību uz Jēzu Kristu. Daži no tiem ir šādi:

Lēmums nelietot nosaukumu „mormoņu baznīca” un aizstāt to ar pareizo nosaukumu — Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca.

Jaunu, iedvesmotu, Kristus tematikai veltītu mākslas darbu izstādīšana sanāksmju namos.

Jauno sieviešu un Ārona priesterības kvorumu lozungi un mūzika, kas vēsta uz Jēzu Kristu, piemēram, „Kristus mācekļi” un „Raugies Kristū”.

Lielāks uzsvars uz Jēzus Kristus īstenoto Izpirkšanu un burtisko Augšāmcelšanos kā uz visdziņākajiem notikumiem vēsturē.

Lielienu svinēšana visā svētku laikā, nevis tikai vienu dienu — ar uzvaru uz Jēzu Kristu.

Jēzus Kristus Baznīcas vizuālā identifikatora ieviešana un tā simboliskā būtība.

Aplūkosim tuvāk, kāda ir dažu šo aspektu ietekme. Vispirms — Baznīcas simbols.

Baznīcas simbols

2020. gadā prezidents Rasels M. Nelsons ieviesa jaunu Baznīcas vizuālo identifikatoru. Šis simbols atspoguļo patiesību, ka Kristus ir Savas Baznīcas centrā un Viņam ir jābūt mūsu dzīves centrā. Tagad mēs redzam šo pazīstamo simbolu tempļa rekomendācijās, Baznīcas mājaslapās un žurnālos, Evaņģēlija bibliotēkas lietotnes ikonā un pat militārajās identifikācijas zīmēs tiem Baznīcas locekļiem, kas dien bruņotajos spēkos. Simbolā ir ietverts Baznīcas nosaukums, kas atrodas stūrakmenī, atgādinot, ka Jēzus Kristus ir galvenais stūrakmens, kas šeit attēlots kambodžiešu valodā un tiek lietots 145 valodās.

Šī simbola centrā ir Bertela Torvaldsena iemīļotās marmora Kristus statujas attēlojums, kas plaši asociējas ar Baznīcu un ir atrodama apmeklētāju centros un tempļu teritorijās visā pasaulē. Tās nozīmīgā vieta Baznīcas simbolā norāda uz to, ka Kristum vajadzētu būt visas mūsu rīcības centrā. Tāpat arī Glābēja izstieptās rokas norāda uz Viņa solījumu — ieskaust visus tos, kas nāks pie Viņa. Šis simbols vizuāli ataino Glābēja Jēzus Kristus mīlestību un pastāvīgi atgādina par dzīvo Kristu.

Out of curiosity, I have inquired of many families and friends concerning one important element of the Church symbol. Surprisingly, many are not aware of a hallowed feature that it embodies. Jesus Christ stands under the arch. This represents the resurrected Savior emerging from the tomb. We truly celebrate the resurrected, living Christ, even in the use of the Church symbol.

Higher and Holier Easter

Now let us contemplate the significance of Easter. In recent First Presidency messages concerning Easter, we have been challenged to “celebrate the Resurrection of our living Savior by studying His teachings and helping to establish Easter traditions in our society as a whole, especially within our own families.” In short, we have been encouraged to move to a higher and holier celebration of Easter.

I love continuing revelation concerning Easter and am gratified for your many efforts to make Easter a sacred and holy occasion. In addition to holding a one-hour sacrament meeting on Easter Sunday, other examples of worthy activities include ward and stake devotionals and activities on Palm Sunday as well as during Holy Week. These remembrances include activities with children and youth and often incorporate interfaith choirs. Others have held “Living Christ” open houses for members and friends and have participated in multid denominational community Easter events.

Such activities mirror the multitudes in the city of Jerusalem whose voices joined together to praise the Savior during His triumphal entry. Equally impressive are reports of your responses to the First Presidency’s invitation to worship at home as families to commemorate this most important holiday.

I believe that family worship surrounding Easter has elevated remarkably. Two years ago, I spoke about our family’s determination to improve the way we honor Easter. Admittedly, this is still a work in progress. We have always enjoyed a special Easter Sunday meal, Easter baskets, and an Easter egg hunt, and we still do. However, adding an intentional spiritual dimension that focuses on Jesus Christ and His Atonement to our celebration has brought a sweet balance to our commemoration of these most holy of all events.

Zinķārības vadīts, es esmu jautājis daudzām ģimenēm un draugiem par vienu svarīgu Baznīcas simbola elementu. Pārsteidzoši, bet daudzi nezina par kādu svētu iezīmi, ko tas ataino. Jēzus Kristus stāvē zem arkas. Tas simbolizē augšāmcelto Glābēju, kurš iznāk no kapa. Mēs patiesi godināmaugšāmcelto, dzīvo Kristu, pat lietojot Baznīcas simbolu.

Augstākas un svētākas Lieldienas

Tagad pārdomāsim Lieldienu nozīmi. Nesenajos Augstākā prezidija vēstījumos par Lieldienām mēs tikām aicināti „[svinēt] mūsu dzīvā Glābēja Augšāmcelšanos, studējot Viņa mācības un palīdzot ieviest Lieldienu tradīcijas mūsu sabiedrībā kopumā un īpaši mūsu pašu ģimenē”. Īsāk sakot, mēs tiekam mudināti virzīties uz augstāku un svētāku Lieldienu svinēšanas veidu.

Man ļoti patīk nepārtrauktā atklāsme saistībā ar Lieldienām, un es priecājos par jūsu daudzajiem centieniem padarīt Lieldienas par svētu un svētīgu notikumu. Papildus vienas stundas ilgai Svētā Vakarēdiena sanāksmes noturēšanai Lieldienu svētdienā, citi cienīgu pasākumu piemēri ir bīskapijas un staba svētbrīži un pasākumi Pūpolsvētdienā, kā arī Lieldienu nedēļā. Šajos atceres pasākumos tiek organizētas aktivitātes kopā ar bērniem un jauniešiem, un bieži vien tajos piedalās starpkonfesiju kori. Citi ir rīkojuši „Dzīvā Kristus” atvērto durvju dienas Baznīcas locekļiem un draugiem un ir piedalījušies daudzkonfesiju Lieldienu pasākumos.

Šīs aktivitātes atspoguļo ļaužu pulkus Jeruzalemē, kuru balsis apvienojās, lai kopīgi slavētu Glābēju Viņa triumfālās ieiešanas laikā. Tikpat iespaidīgi ir ziņojumi par jūsu atsaucību Augstākā prezidija aicinājumam — pielūgt mājās kopā ar ģimeni, pieminot šos vissvarīgākos svētkus.

Es uzskatu, ka Lieldienu laikā pielūgsme ģimenēs ir ievērojami pieaugusi. Pirms diviem gadiem es runāju par mūsu ģimenes apņemšanos uzlabot to, kā mēs godinām Lieldienas. Jāatzīst, ka šis darbs vēl nav pabeigts. Mēs vienmēr esam baudījuši īpašu Lieldienu svētdienas maltīti, Lieldienu grozus un Lieldienu olu meklējumus, un mēs joprojām to darām. Tomēr, pievienojot mūsu svinībām mērķtiecīgu garīgo dimensiju, kas vērsta uz Jēzu Kristu un Viņa īstenoto Izpirkšanu, ir panākts jauks līdzsvars šī vissvētākā notikuma svinēšanā.

This year will be our third attempt to make Easter more Christ-centered. Like the Christmas nativity, our family Easter Day play includes rudimentary costumes, reading of scriptures from the New Testament and Book of Mormon, music, Easter pictures, palm fronds—and a little chaos, if I'm being completely honest. Children and grandchildren reading and reciting the Palm Sunday praises of "Hosanna ... Blessed is he that cometh in the name of the Lord; Hosanna in the highest" and "This is Jesus ... of Galilee" seem as relevant as "Peace on earth, good will to men" is at Christmastime.

We now enjoy a mix of decorations. What was once almost exclusively bunnies and Easter eggs is now balanced with the Christ and images of the empty tomb, the resurrected Savior appearing in the garden outside the tomb, and the Savior's appearance to the Nephites. We are also striving to make Easter a season rather than just a day. We are trying to be more conversant, thoughtful, and celebratory of Palm Sunday and Good Friday and of the sacred events that took place during all of Holy Week.

Easter allows us to honor both the atoning sacrifice of Jesus Christ and the literal and joyous Resurrection of Him. Our hearts are heavy as we imagine the Savior's suffering in the garden and upon Calvary, but our hearts rejoice as we envision the empty tomb and the heavenly decree "He is risen!"

A Literal Resurrection

Recent First Presidency encouragement to look "forward to Easter and the Resurrection of Jesus Christ—the most glorious of all messages to mankind" highlights the magnitude of this season. While there appears to be a growing trend among various Christian theologians to view the Resurrection in figurative and symbolic terms, we affirm our doctrine that "the Resurrection means that all who have ever lived will be resurrected, and the Resurrection is literal." "For as in Adam all die, even so in Christ shall all be made alive." Jesus Christ broke the bands of death for every living soul.

We truly stand all amazed at the grace Jesus offers us. We embrace His words that "greater love hath no man than this, that a man lay down his life for his friends."

C. S. Lewis stated that "to preach Christianity

Šogad būs mūsu trešais mēģinājums — padarīt Lieldienas vairāk vērstas uz Kristu. Līdzīgi Kristus dzimšanas ainai — mūsu ģimenes Lieldienu dienas izrāde ietver vienkāršus tērpus, rakstvietu lasīšanu no Jaunās Derības un Mormona Grāmatas, mūziku, Lieldienu attēlus, palmu zarus un — ja esmu pilnīgi godīgs — arī nelielu haosu. Bērni un mazbērni lasa un deklamē Pūpolsvētdienas slavinājumus „Ozianna ... slavēts, kas nāk Tā Kunga Vārdā! Ozianna visaugstākās debesīs!” un „Šis ir Jēzus ... no Galilej[as]”, kas šķiet tikpat aktuāli, kā „Miers virs zemes, un cilvēkiem labs prāts” Ziemassvētku laikā.

Pašlaik mēs izbaudām dažādus dekorus. Agrāk tie bija gandrīz tikai zaķi un Lieldienu olas, bet tagad tas ir līdzsvarots ar Kristustēlu un attēliem, kas ataino tukšo kapu, augšāmceltā Glābēja parādīšanos dārzā pie kapa un Glābēja parādīšanos nefījiešiem. Mēs arī cenšamies, lai Lieldienas kļūtu par visa Lieldienu laika, nevis tikai vienas dienas svētkiem. Mēs cenšamies vairāk iepazīt, apdomāt un svinēt Pūpolsvētdienu un Lielo piektdienu, kā arī svētos notikumus, kas norisinājās visas Svētās nedēļas laikā.

Lieldienas ļauj mums godināt gan Jēzus Kristus īstenotās Izpirkšanas upuri, gan Viņa burtisko un priekpilno Augšāmcelšanos. Mūsu sirdis ir apbēdinātas, kad domājam par Glābēja ciešanām dārzā un Golgātā, taču mūsu sirdis priecājas, iztēlojoties tukšo kapu un debesu vēsti: „Viņš ir augšāmcēlies!”

Burtiskā Augšāmcelšanās

Nesena Augstākā prezidija pamudinājums — ar nepacietību gaidīt „Lieldienas un Jēzus Kristus Augšāmcelšanos — visbrīnīšķīgāko no visiem vēstījumiem cilvēcei”, — uzsver šo svētku diženumu. Lai gan dažādu kristīgo teologu vidū, šķiet, pieaug tendence uzlūkot Augšāmcelšanos pārnēstā un simboliskā nozīmē, mēs apstiprinām mūsu mācību, ka „augšāmcelšanās nozīmē, ka visi, kas jebkad ir dzīvojuši, tiks augšāmcelti, un augšāmcelšanās ir burtiska.” „Jo, kā Ādamā visi mirst, tāpat arī Kristū visi tiks dzīvi darīti.” Jēzus Kristus sarāva nāves saites par katru dzīvu dvēseli.

Mēs patiešām esam apbrīnas pārņemti par Glābēja labvēlību. Mēs lolojam Viņa teikto, ka „neviens nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem”.

K. S. Lūiss ir teicis, ka „sludināt kristietību

meant [to the Apostles] primarily to preach the Resurrection. ... The Resurrection is the central theme in every Christian sermon reported in the Acts. The Resurrection, and its consequences, were the 'gospel' or good news which the Christians brought."

I proclaim that "there is a resurrection, ... the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ."

Conclusion and Testimony

In conclusion, I testify that all who accept the invitations from our living prophet and his counselors to more intentionally commemorate the holy events that Easter represents will find that their bond with Jesus Christ grows ever stronger.

Just days ago, I learned about a grandmother who rehearsed the Easter story with her four-year-old grandson by using simple replicas of the tomb, the stone that covered the sepulchre, Jesus, Mary, the disciples, and the angel. The little boy watched and listened intently as his grandma shared the burial, closing and opening of the tomb, and the garden scene of the Resurrection. He later carefully repeated the story in surprising detail to his parents as he moved the figures about himself. Following this sweet moment, he was asked if he knew why we have Easter. The boy looked up and with childlike reasoning answered, "Cuz Him's alive."

I add my testimony to his—and to yours and to that of angels and prophets—that He is risen and that He lives, of which I testify in the name of Jesus Christ, amen.

[apustuļiem] galvenokārt nozīmēja — sludināt Augšāmcēlšanos. ... Augšāmcēlšanās ir galvenā tēma visos kristiešu sprediķos, par kuriem vēstīts Apustuļu darbos. Augšāmcēlšanās un tās sekas bija „evanģēlijs” jeb labā vēsts, ko sludināja kristieši.”

Es pasludinu, ka „augšāmcēlšanās ir, ... kaps neuzvar un nāves dzelonis ir aprīts Kristū”.

Noslēgums un liecība

Noslēgumā es liecinu, ka visi, kas pieņem mūsu tagadējā pravieša un viņa padomnieku aicinājumus — mērķtiecīgāk pieminēt svētos notikumus, kurus simbolizē Lieldienas —, atklās, ka viņu saikne ar Jēzu Kristu kļūst arvien stiprāka.

Tikai pirms dažām dienām es uzzināju par kādu vecmāmiņu, kura kopā ar savu četrus gadus veco mazdēlu atkārtoja Lieldienu stāstu, izmantojot vienkāršas kapa, kapakmens, Jēzus, Marijas, mācekļu un eņģeļa figūras. Mazais zēns uzmanīgi vēroja un klausījās, kā viņa vecmāmiņa stāsta par apbedīšanu, kapa aizvēršanu un atvēršanu, kā arī par Augšāmcēlšanās ainu dārzā. Vēlāk viņš rūpīgi un pārstaidzoši sīki atstāstīja šo stāstu saviem vecākiem, pārvietojot ap sevi figūras. Pēc šī jaukā brīža viņam pajautāja, vai viņš zina, kāpēc mums ir Lieldienas. Zēns paskatījās augšup un ar bērnišķīgu spriestspēju atbildēja: „Jo Viņš ir dzīvs.”

Es pievienoju savu liecību viņa — un jūsu, un eņģeļu, un praviešu — liecībai, ka Viņš ir augšāmcēlies un ka Viņš dzīvo, — par ko es liecinu Jēzus Kristus Vārdā, āmen.